

VIII.

И в а н ъ. (Застаналъ до нея, погледва).
Че съмъ за тука азъ, ама...

С е к а. Господжата каза... А и господаря
ималъ да ти казва нѣщо.

И в а н ъ. Добри господари имашъ, Сече.
А пъкъ на господаря ти съмъ докаралъ дрехитѣ,
за едната хубостъ. Като излѣни ще му стоятъ.
Всѣки ще го пита: кой имъ е майстора?

С е к а. Хвали те, слушамъ. Вчера казва-
ше на обѣдъ: Ванката ми стѣкналъ едни дре-
хи за Коледа — здраве му кажи.

И в а н ъ. Утре ще му донеса и фантазе-
то жилетка... Ами к т а т ѣ не сж въ кжщи, че
да дода: хемъ жилетката, хемъ да си попрि-
казваме? Има много да си приказваме по
сватбата, пъкъ се не те намирамъ сама.

С е к а. (Стѣснено). Че като наближи да
бие камбаната за вечерня — тѣ все излизатъ.

И в а н ъ. Тѣй, къмъ четири часа на ли?

С е к а. Че тогава. Ама ти ела, та лесно е.

И в а н ъ. Ами знаешъ, Сече, много ми
хареса това фантазе, та си купихъ отъ сж-
щия платъ за мене.

С е к а. (Очудена). За тебе такава!

И в а н ъ. Че защо?

С е к а. Защо ти е такава? Нали знаешъ,
че всѣки споредъ хала си. Ти съ него ли ще
се мѣришъ?

И в а н ъ. Хайдиде! Азъ рекохъ, че ще се